

Izhaja vsak četrtek
in volja s poštnino vred
in v Mariboru s pošiljanjem
na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
. pol leta 1 „ 60 „
. četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
spravništvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez pose-
bne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamezne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spro-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Prvi neposredni državni zbor umira.

Bilo je mesenca maja l. 1873., tedaj pred 6. leti, ko je grozno dež lil, denarstveni polom, razupiti „krah“, ropotal, liberalnega ministerstva predsednik, grof Auersperg, pa ob priliki odprtja 20 milijonov drage svetovne razstave na Dunaju slavil „gospodarstveni dvig“, ali napredek, koji je Avstrija čakala pod nemško-magjarskim liberalizmom. Par mesencev potem imeli smo nesrečne volitve za prvi neposredni dunajski državni zbor. Volilna borba bila je povsod trda, deloma srdita, posebno na Českem in med nami Slovenci. Čehi, in z njimi avstrijski Slovani sploh, potem konservativna, katoliška, državo-pravna stranka, so propali. Nemški liberalci in ustavoverci so grozovenski zmagali in si tako postavodajalno in sploh politično gospodovanje utrdili in zagotovili za celih dolgih 6 let. To gospodovanje bodemo še dolgo pomnili. Kajti rane, koje so liberalci v tej dobi usekali sv. katoliškej Cerkvi, pravosti, šolstvu, obrtu, kupčiji, srenjam, deželam, državi, narodom, davkoplačilcem, te se ne bodo dale kmalu in lahko zaceliti. Nesrečni nasledki liberalizma stopajo povsod na dan. Brezuspšno delovanje liberalnih poslancev je očitno, nezadovoljnost z njimi občna. Še sami niso več zadovoljni in so se začeli cepati in drobiti med seboj. Najbolj jih je strah pred volilci in tuhtajo in tuhtajo, kaj bi sedaj naj obetali, da bi te na limanice dobili in zopet voljeni bili. Vendar to se jim ne bo sedaj tako lahko posrečilo, kakor pred 6. leti. Takrat še so ljudje verovali na zlate liberalne gore, sedaj pa le prenemilo čutijo, da so zlate ove gore Judje, oderubi in pičlo število liberalnih denarnih mogotcev v svoje maube pobrali. Ljudstvo ima sedaj le večja davkeplačilna bremena, siromaštvo, tolažilo pa le v tem, ker vé, da bo zamoglo kmalu pri volitvah liberalnim gospodom dati slovo!

Poslance na 6 let volimo le v Avstriji. Drugod se volijo na krajši čas. Tudi ne moremo liberalnim poslancem očitati, da niso bili marljivi. Oh, le preveč marljivi so nam bili. Posedavali so

po 300 dni na leto v dunajski državni zbornici, kar je davkeplačilce stalo okoli 8,800.000 fl. Vsak poslanec služi namreč 10 fl. na dan. Celjski liberalci in „freimaurerski“ klepačnik g. dr. Forregger je lahko v 6 letih si prinasedel lepih blizu 18.000 gold. Ravno tako tudi znani Seidl. Mariborski g. dr. Dubač je menje prejel, ker je poznej v državni zbor prišel, namreč še le tedaj, ko so znanega Frica Brandstetterja v kajho vteknili. Dragi so tedaj liberalni gospodje bili vsakako. Tem bolj se je imelo od njih pričakovati, da bodo kaj zdatnega izvršili. Ali tega nima nikder. Najprej so se zaletavali v sv. Cerkvo. Kaj imajo sedaj od vsega proticerkvenega vreša? Nič! Pogajali so se z ogerskimi deželami. Kaj so dosegli? To, da moramo mi okoli 6 milijonov več plačevati in na 2 kosa razklano Avstrijo pomilovati. Nasprotovani so zasedenju Bosne in Hercegovine. Kaj so dognali? Nič druga, kakor da ondi Magjari razpolagajo. Obetali so vsestranski napredek, sedaj pa smo gospodarstveno še bolj na slabem, kakor poprej. Vse je zadolženo in v rokah nesramnega oderuštva. Kaj čuda, ako uže komaj čakamo na konec sedanjega državnega zbora. Ovači znanci žalujejo in se jokajo pri smrtnej postelji. Ali da bi se kdo solzil sedaj, ko prvi državni zbor umira, tega še nismo ne videli pa ne čuli!

Gospodarske stvari.

Zelje ali kapus, njegova pridelava, obdelava in poraba.

M. Za krompirjem menda ni bolj občnoznanega, priljubljenega in tudi uživanega sočivja, kakor je zelje ali kapus. V vseh podobah, sirovo in sladko, kislo in presno, nam prihaja na mizo, v juhi ko mesna prikuba, da celo v štrukljih, in vsakokrat je nam dobro došlo in z veseljem požuto. Pa tudi ljubi živini daje dobro, rado sprejeto krmno, bodisi kocenovje ali perje. Krave po zeljnati hrani obilno molzejo, svinje se lepo redijo in slanino in okusno meso obetajo. Res je sicer